

med Hensyn til de Underændringsforslag, som ere stillede af den ærede Justitsminister. Her har jeg allerede bemærket, at et af Ændringsforslagene, nemlig 2 e. maa bortfalde, idet det som sagt gik ud paa at rette en Trykfeil, som jeg anser for allerede at være rettet. Hvad iøvrigt disse Underændringsforslag angaar, da har det ikke været muligt at bringe dem til særlig ny Forhandling i Udvalget, efter at de ere bleve afgivne, men i denne Henseende kan jeg maasse anføre, at det forsaavidt maatte turde have været mindre nødvendigt, som det i Virkeligheden kun er et af disse Forslag, som gaa ud paa en Realitet, og dette Realitetspørgsmaal har foreligget tidligere til Behandling i Udvalget, og hvad de andre Forslag angaar, da ere de, saavidt jeg skjønner, kun rene Redaktionsforslag og neppe af større Betydning, end at de let kunne overses. Der er et af disse Underændringsforslag, Redaktionsforslag, som jeg vil tillade mig at anbefale, det er det, som findes under Nr. 2 d., det gaar ud paa en anden Affattelse af de 3½ første Linier af andet Stykke af den ny § 3. Det er aabenbart korrekt, naar den høitærede Justitsminister her foreslaar, at man ikke skal vise tilbage alene til den faste Bopæl, men ogsaa til den mulige Forlyndelse paa de Steder, der ifølge Udvalgets Ændringsforslag ere satte i Klasse med Bopæl i det første Stykke: „Stævningen kan forlyndes ikke blot paa Indstævntes Bopæl eller for Stipperes og Søfolks Vedkommende paa det Skib, hvortil de høre, men ogsaa paa Indstævntes Kontor, Bærksted eller andet fast Forretningslokale.“ Det er da ganske naturligt, at naar man nu har givet en Regel for, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Stævningens Forlyndelse, naar Vedkommende opholder sig udenfor Riget, og der opstillet, at han har fast Bopæl udenfor Riget, saa skal Forlyndelsen ske der, at man der ogsaa maa medtage dette: „Kontor, Bærksted eller fast Forretningslokale“, som i det Foregaaende er sat i Klasse med fast Bopæl. Det er efter min Formening en Forbedring, og derfor tror jeg at turde anbefale at vedtage dette Ændringsforslag. Ændringsforslaget Nr. 2 b., der gaar ud paa, at Ordene „hans Husstand“ skal forandres til „Husstanden“, anser jeg ganske vist ikke for nødvendigt, idet det har været Mening, at „hans Husstand“ skulde forstås paa samme Maade, som om der stod „Husstanden“, men forsaavidt der kan næres nogen Tvivl i saa Henseende, kan det jo ikke være til nogen Skade at bruge det Udtryk, som den høitærede Justitsminister foreslaar. Dette Ændringsforslag vil jeg altsaa ogsaa tillade mig at anbefale. For nu at blive

ved § 2 skal jeg bemærke med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 2 a., at det jo er — jeg kunde fristes til at sige — en Smags-sag, om man vil foretrække dens Redaktion i Udvalgets Affattelse eller den af den høitærede Justitsminister foreslaaede; Udvalget foreslaar, at man skulde sige: „Stævningen kan forlyndes ikke blot paa Indstævntes Bopæl eller for Stipperes . . . „alt forsaavidt“ Indstævnte selv eller nogen . . . i Forretningen ansat Person, der findes tilstede“. Den ærede Justitsminister siger: „Stævningen kan forlyndes „for“ Indstævnte selv eller nogen . . . i Forretningen ansat Person, der findes tilstede“. Der bliver den lille Forskjel, at efter den ærede Justitsministers Affattelse bliver det Ord „der“ — det Samme som „som“ — et relativt Pronomen; efter Udvalgets Affattelse er det et Adverbium, det er „der“, men det vil ses, at i Realiteten er der aldeles ingen Forskjel. Jeg vil kun sige, at om man vil foretrække den ene eller den anden Form, er en ren Smags-sag. For mit Vedkommende skal jeg gjerne følge den høitærede Justitsminister ogsaa paa dette Punkt. Iøvrigt maa jeg overlade til de ærede Medlemmer, hvilken Vej de ville gaa. Der er endnu to Redaktionsforslag til § 1 og § 6. Det vil ses, at Udvalget har foreslaaet under 1 b. i andet Stykke at udtale: „Til Politiret og Gæsteret er Stævnevarslet henholdsvis 3 Dage eller 1 Uge, efter som den, der skal stævnes, har eller efter det Ovenansførte anses at have Bopæl i Jurisdiktionen, eller han har eller anses at have Bopæl udenfor“. Justitsministeren foreslaar i Stedet for „Til Politiret og Gæsteret er Stævnevarslet henholdsvis 3 Dage eller 1 Uge“ at sige: „Til Politiret og Gæsteret er Stævnevarslet henholdsvis 4 Dage eller 1 Uge“. Der er ingen Forskjel mellem de to Ting, og jeg skal opløse, at begge Redaktioner have været under Omtale i Udvalget. Udvalget har foretrukket den, som det har indsat i sit Forslag, fordi man har fundet, at den var kortere. Naar der nu er foreslaaet en anden Affattelse, saa antager jeg, det er væsentlig foranlediget derved, at der kan siges udenfor Kjøbenhavn ikke at være nogen særlige Politiretter og Gæsteretter, hvor der er en forskjellig Procesmaade, der finder Sted i Politirets- og Gæsterets-sager fra den, der finder Sted i almindelige Sager, men som dog behandles for almindelige Retter. Der er en lille Modifikation for Politiretter paa Landet, men den skal jeg dog ikke opholde mig ved. Efter Udvalgets Mening er der Intet til Hinder for at udtrykke det saaledes, at Stævning til Politiret og Gæsterets-